

У дзень 19 гадавіны Кастрычніка мільёны працоўных дэманстравалі сваю магутнасць, сваю бязмежную адданасць Вялікай партыі Леніна-Сталіна, сваю падзяку Вялікаму Сталіну за шчаслівае жыццё, сваю волю да барацьбы за далейшыя перамогі соцьялізма.

Святкаванне ў Маскве XIX гадавіны Вялікай пролетарскай рэвалюцыі. Парад на Чырвонай плошчы. На адымку (справа налева): таварышы Калінін, Кагановіч, Сталін, Мікаін, Молатаў, Рудзутак, Андрэў, Чубар, Хрушчоў і Мешлаў на ўрадавай трыбуне. Фото Кілова, (СФ).

ДЭМАНСТРАЦЫЯ БЕЗЗАВЕТНАЙ АДДАНАСЦІ СПРАВЕ ЛЕНІНА-СТАЛІНА

Радасна і весела адсвяткаваў савецкі народ XIX гадавіну Вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі. Ва ўсіх кутках нашай краіны паўнадушна разлілася пачуццё гордасці і радасці за сваю сацыялістычную рэвалюцыю, за шчаслівы савецкі народ.

БССР — багатая, квітнеючая краіна сацыялізма. Сталінская Канстытуцыя, якая з'яўляецца выдатным дакументам нашай эпохі, навучна перад усім светам паказвае тую грандыёзную дасягненні, якія ажыццявілі толькі пасля звяржэння буржуазіі і ўстанавлення дзяржавы пролетарыята.

Вось, чаму з такой выключнай любоўю, адданасцю да Ленінскай комуністычнай партыі і Вялікага Сталіна прасякнуты сэрцы ўсяго савецкага народу.

Сталін. Гэта ім было напісана на шматлікіх плакатах і сцягах, транспарантах усяго калон. Гэта ім напісана і ў сэрцах шматлікіх савецкага народу, дэманстравальнага на плошчах гарадоў і вёсак сваю вялікую перамогу.

Вось чаму так радасна, так весела святкуе савецкі народ сваё вялікае свята. Такай радасці святкавання гісторыя не ведала і ведаць не можа. Бо гэта — свята вызвалення народу, свята краіны, будучай выдатнае сацыялістычнае грамадства.

У дзень Вялікай гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі наша доблесная Чырвоная Армія дэманстравала разам з усім савецкім народам сваю магутнасць, сваю сілу. Асабліва перадавала партыя Леніна, геніяльнае перадавала партыя Леніна, геніяльнае Сталіна, пад баявым кіраўніцтвам першага маршала Савецкага Саюза, жэзднага маршала Кірэўскага Ефрэмавіча Варашылава, дэманстравала сваю любоў да сацыялістычнай рэвалюцыі, сваю беззаветную адданасць сацыялізму.

Савецкі народ ганарыцца сваёй доблеснай Чырвонай Арміяй, якая ва ўсюкую мінуту, калі толькі фашысты адважыліся напаўці на Савецкі Саюз, здолела даць сакрушальны ўдар ворагу і канчаткова яго знішчыць там, акуль ён спрабуе напаўці на нашу шчаслівую радзіму.

На святкаванні Вялікай XIX гадавіны прыехалі ў Савецкі Саюз прадстаўнікі пралетарыяту капіталістычных краін.

Пролетары і працоўныя масы капіталістычных краін усе больш і больш уяўляюць ў тым, што шлях шчаслівага і радаснага жыцця — гэта шлях, праходзімы рабочым класам і працоўнымі нашай краіны пад кіраўніцтвам партыі Леніна.

Сталіна. Прыклад квітнеючага і мапнеючага з года ў год Вялікага Савецкага Саюза прыдае ім бяздэрасць, сілу, упэўненасць у перамоце.

Пачуццём бязмежнай любові і гарачага сячучання прасякнуты сэрцы працоўных нашай краіны да іспанскага народу, які гераічна змагаецца за сваю свабоду.

Гэта любоў, глыбокая адданасць знайшлі саб рэальнае адлюстраванне ў той матэрыяльнай данамоце, якую аказваюць іспанскаму народу працоўныя нашай краіны.

— Змагайцеся да пераможнага канца! — Смерць фашыстам фашызму — бойма!

— Фашызм — гэта вайна, фашызм — гэта голад, фашызм — гэта парабаченне чалавечства!

Вось лозунгі, якія напісаны на сваіх сцягах працоўныя нашай краіны. Бязмежнай адданасцю прасякнуты ўсё савецкі народ да сваёй роднай комуністычнай партыі.

Кожны працоўны добра ведае, што поспехі, шчаслівае, радаснае жыццё савецкага народу — гэта рэзультат геніяльнага кіраўніцтва партыі, выступавання Леніным — Сталіным. Вось чаму так высока і горда гучыць званне члена ВКП(б). Вось чаму з выключнай адданасцю мы павінны сачыць за тым, каб у нашы рады не пралезлі ворагі.

— Вышэй узнімаем рэвалюцыйную шаласць!

— Яшчэ пясней агуртнем нашы рады вакол партыі Леніна — Сталіна!

— Да канца знішчым традыцыйна-рэвалюцыйныя ідэалы — фашысцкіх рэвалюцый, шпіёнаў і школьнікаў!

Вось лозунгі, адлюстраваныя волю савецкага народу, які красаваліся на шматлікіх плакатах і транспарантах дэманстрацый.

Радзіма адсвяткавала 19-годдзе існавання савецкай дзяржавы. Пачаліся вялікія будні дзяржавы. У 20 гадавіну мы ўступаем з актывым выключным дасягненнем. Перад намі самы радасны перспектывы матэрыяльнага багацця і набыцтва розкішнай культуры. Двадцаты год будзе годам яшчэ большага росквіту культуры, багацця, росквіту творчых сіл мільёнаў людзей нашай краіны.

Самыя красавыя гарызонты раскрыты перад намі.

Савецкі народ змагаецца і перамагае пачам і ўсімі пераможнымі сіламі — Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна — сіламі комунізму.

УРАЧЫСТАЕ ПАСЯДЖЭННЕ ў ВЯЛІКІМ ТЭАТРЫ САЮЗА ССР

Увечары 6 лістапада ў Вялікім акадэмічным тэатры Саюза ССР адбыўся ўрачысты пленум Маскоўскага савета з удзелам членства і маскоўскіх партыйных, профсаюнных і савецкіх арганізацый і рабочых-удзельнікаў, прысвечаны XIX гадавіне Вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі.

18 гады. Вялікая зала тэатра перапоўнена. У глыбіні сцэны, утапаючы ў кветках, белы мраморны бюст геніяльнага настаўніка, правядзца савецкай пролетарскай рэвалюцыі, бязсмертнага Леніна. За ім вялізарны шматліковы партрэт яго Вялікага саратніка, вучня, любімага правядзца народаў таварыша Сталіна.

18 гады 20 мінут... Усе прысутныя ў адзіным парыве ўстаюць са сваіх месцаў і доўга, поўна захвалення аванцый сусветнага аддзялення за сталом прадзімаюць, што, хто дасягні гол разам з Леніным перамогу вялікую сацыялістычную партыю, што ў кастрычніку 1917 г. разам з В. І. Леніным кіраваў Вялікай пролетарскай рэвалюцыяй, што аддзяленню магутную радзіму ад перамогі да перамогі, што, хто даў нам выдатную Канстытуцыю сацыялістычнага грамадства — Іосіфа Вісар'янавіча Сталіна.

Разам з тав. Сталіным за сталом прадзімаюць з'яўляюцца сусветныя доўгай аванцый тав. Молатаў, Кагановіч, Варашылаў, Калінін, Орданікідзе, Андрэў, Мікаін.

Чубар, Рудзутак, Ежов, Хрушчоў, Аяпіпаў, Мешлаў, маршалы Савецкага Саюза Ігор'яў і Будзёны, старшыня Маскоўскага савета т. Булганін і інш.

Тав. Булганін выступае з уступнай прамовай.

Пад бурныя доўга неамаўляючыя аванцы выбараў гонарны прэзідыум у складзе таварышоў Сталіна, Молатава, Кагановіча, Варашылава, Калініна, Орданікідзе, Андрэева, Касіора, Мікаіна, Чубара, Петруска, Пастышова, Рудзутака, Жыганова, Эйхе, Ежова, Дзімітрава, Тольмана.

Слова для дэкларацыі прадстаўляе старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік М. І. Калінін, якога прысутныя сустракаюць гарачымі, доўгімі апладысмантамі.

У выключна яркім і багатым па зместу дэкларацыі, які неаднаразова перагледзены апладысмантамі, Міхаіл Іванавіч Калінін агавядае пераможны шлях, пройдзены краінай Савецкай над кіраўніцтвам таварыша Сталіна за 19 год пролетарскай рэвалюцыі.

— Мы, рабочыя і сяляне, — заканчвае свой дэкларацыю тав. Калінін, — усе часныя трамаліны Савецкага Саюза, і мы ў тым аду, злічым вялікім шчасцем, рэвалюцыйным гонарам змагацца за справу народа, за комунізм у арміі Сталіна.

Заклучныя словы дэкларацыі выклікаюць бурны аванцы ўсёй залы, поўная захвалення крыкі «ўра», прывітаннія выклікі ў гонар правядзца народаў, любімага бацькі і друга ўсіх працоўных — Вялікага Сталіна.

З вялізарным патэнціем пасаджэнне прымала прывітанне таварышу Сталіну.

Пад шумныя апладысманты прымала таксама прамова паслап прытанне ўаду Саюза ССР — таварышам Калініну, Молатаву, а таксама прывітанні Чырвонай Арміі — тав. Варашылаву і Выканкому Камітэра — тав. Дзімітраву.

На гэтым пасаджэнне закрываецца. Усе прысутныя ў вялікім уздымам пачынаюць пролетарскі гімн «Інтэрнацыянал».

Вялікі канцэрт, які адбыўся пасля ўрачыстага пасаджэння, вызначыў высокім мастацкім узроўнем зместу. Незабываемае ўражанне ва ўсіх прысутных пакінула першае аддзяленне, у якім былі паказаны самыя малалыя дэмані чырвонай арміі.

Маленькіх артыстаў змянілі ў другім аддзяленні чырвонасцяжны ансамбль чырвонаармейскай песні і танцаў, а таксама госці чырвонай арміі — казакі Дона і Кубані. У іх песнях гучала наша перамога і магутнасць, бязмежная любоў і адданасць да любімага правядзца і друга працоўных усяго свету — Вялікага Сталіна.

ПРЫВІТАННІ АБВШ АД ЦК КП(б)Б

ЦК КП(б)Б шле большавіцкае прывітанне новаму атраду лейтантаў Чырвонай Арміі і ўсяму складу курсантаў, камандзіраў, палітработнікаў і выкладчыкаў Аб'яднанай Беларускай вайскавай школы імя Калініна М. І.

ЦК КП(б)Б выказвае цвёрдую ўпэўненасць у тым, што выхаваныя са спецыяльнай Беларускай вайскавай школы імя Калініна М. І. лейтантамі Чырвонай Арміі, як лепшыя сыны працоўнага народа, арганізаванай Беларусі, сыны нашай сацыялістычнай радзімы, будуць беззаветна адданымі барацьбітамі за справу Леніна — Сталіна, будуць з уварастасцю і настойнасцю, уласнай большавіцкай, змагацца за ўмацаванне магутнасці нашай роднай і пераможнай Чырвонай Арміі.

ЦК упуўнен, што ўвесь склад курсантаў, камандзіраў, палітработнікаў і выкладчыкаў будуць з яшчэ большай энергіяй змагацца за падрыхтоўку вайсковых высокакваліфікаваных і культурна грамадзкіх камандзіраў, да канца адданых нашай сацыялістычнай радзіме.

Няхай жыве Чырвоная Армія і жалезны парком абароны, маршал Савецкага Саюза, Клім Варашылаў!

Няхай жыве наш правядыр і настаўнік, вялікі Сталін!

ЦК КП(б)Б.

АД СНК БССР

СНК БССР вітае новы атрад спецыяльнай Аб'яднанай Беларускай вайскавай школы імя Калініна М. І. з высокімі і ганаровым званнем лейтантаў Чырвонай Арміі.

СНК упуўнен, што вы — сыны працоўнага народа арганізаванай Беларускай ССР — будзеце дастойнымі гэтага высокага звання, да канца адданымі абаронай нашай сацыялістычнай радзімы, баявымі выхавальнікамі байноў магутнай і пераможнай Чырвонай Арміі.

СНК упуўнен, што з гонарам справіцеся з гэтай работай.

Няхай жыве наша родная Чырвоная Армія і яе правядыр — Клім Варашылаў!

Няхай жыве наш правядыр і настаўнік — Сталін!

Старшыня Савета Народных

Намеснік БССР М. ГАЛАДЗЕД.

АД ЦВК БССР

ЦВК БССР вітае малалых лейтантаў, выхаваных Беларускай вайскавай школай, і ўвесь склад школы з чарговым выпускам лейтантаў нашай доблеснай Чырвонай Арміі.

Таварышы лейтантаў! На вас ускладаецца гонар і адказная задача — мацываць баявую магутнасць Чырвонай Арміі, умець перадаць атрыманыя веда малым баявым, выхоўваць сваіх падначаленых у духу беззаветнай адданасці нашай сацыялістычнай радзіме, напашу правядцы і настаўніка — Вялікаму Сталіну.

ЦВК БССР упуўнен у тым, што вы з гонарам будзеце насіць высокае званне лейтантаў Чырвонай Арміі і справіцеся з усімі ўскладзенымі на вас задачамі.

Няхай жыве наш правядыр і настаўнік — Вялікі Сталін!

Няхай жыве бліжэйшы саратнік Вялікага Сталіна, імя якога носіць АБВШ — М. І. Калінін!

Старшыня Цэнтральнага Выканавчага Камітэта БССР А. ЧАРВЯКОУ.

Сакратар Цэнтральнага Выканавчага Камітэта БССР М. ЛЯХОУ.

НА ЧЫРВОНАЙ ПЛОШЧЫ

МАСКВА, 7 лістапада. (БЕЛТА). Гэта быў дзівосны парад узброеных сіл савецкага народу, несакупшальнай магутнасці яго рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі і гатоўнасці да абароны сацыялістычнай радзімы, парад высокай вайскавай тэхнікі краіны сацыялізма.

К 9 гадзінам асобныя часці ўступаюць на Чырвоную плошчу.

Трыбуны перапоўнены. Тут лепшыя людзі краіны — станаўляюць заводы і фабрыкі Масквы, Ленінграда, Данбаса, Кіева, Горка і іншых гарадоў Саюза. З вялікай цеплынёй сустракаюць яны зарубежных гасцей — дэлегатаў рабочых Францыі, Чэхаславакіі, Бельгіі і іншых краін.

На плошчы з'яўляюцца дэлегацыя іспанскага народу, якая раніш прыехала ў Маскву. Прысутныя з грымбам хваляваннем і ўздымам вітаюць сынаў іспанскага народу, які змагаецца з фашысцкімі бандамі за перамогу Іспанскай дэмакратычнай рэспублікі.

Пасады Іспанскага народу прыбылі ў краіну Савецкай прамы і перадавы пазіцыі фронту. Вось ідзе на кастылях Антоніа і Іеро Мурыэл, старшыня дэлегацыі, ранены ў бок з фашыстамі. У другога таварыша Хоаэ Родрыгес, дэлегата батальёна куліметчыкаў, правая рука на перавазе.

З трыбуны гарача вітаюць прадстаўнікоў змагаючагася народу Іспаніі.

Да пачатку парад заступае некалькі мінут. На ўсё трыбунах з вялікай сілай грываюць апладысманты. На левае крыло маўзалеа падмаецца таварыш Сталін, з таварышам Молатаў, Кагановіч, Калінін, Орданікідзе, Андрэў, Мікаін, Чубар, Рудзутак, Ежов, Мешлаў, Аяпіпаў, Хрушчоў, Шкіратаў, Якаўлеў. На другім

крыле маўзалеа маршалы Савецкага Саюза тт. Тухачэўскі, Егор'яў, Будзёны. На адной з трыбун — дыпламатычны корпус. Сярод ганаровых гасцей — старшыня савета міністраў Мангольскай Народнай Рэспублікі Амор, міністр гандлю МНР Манда і іншыя суправаджаючыя Амора асобы.

Справа ля маўзалеа — ваяныя атызамі замежных дзяржаў.

Войскі і дзесяткі тысяч працоўных вітаюць выхадца на плошчу наадажнага камісара абароны маршала Савецкага Саюза т. Варашылава.

Народны камісар прымае распарт камандуючага парадом камандарма 1-га ранга Белова і затым аб'яўжае войска, вітаючы іх са святлам 19 гадавіны Вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі.

З незвычайным патэнціем сустракаюць байны свайго жэзднага наркама, і ў адказ на яго прывітанні па шарахтах доўга перакатываецца дружнае «ўра».

Аб'яўжэ войска скончан. Тав. Варашылаў падмаецца на левае крыло маўзалеа. Аз імя Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) і Града Савецкага Саюза нарком вышэйшым таварышам Краіны Савецкай са святлам Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі. Тав. Варашылаў адзначае новай выдатнай поспехі і перамогі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва.

— Чырвоная Армія, — таварыш тав. Варашылаў, ёсць плошч ад пласці і косць ад косці Вялікага савецкага народа. Абараняючы мірную працу савецкага народу, яна прадстаўляе сабой самы народ, выражае яго волю, яго чыны, яго надзеі, яго ўпартую барацьбу за новыя сацыялістычныя дасягненні, за мір ва ўсім свеце. І калі, заканчваючы сваю прамову, таварыш Варашылаў агавядае:

— Няхай жыве і зраўствуе на ра-

дасць, гонар і славу працоўных мас нашай радзімы і ўсяго працоўнага чалавечства наш Вялікі, родны, наш настаўнік, друг, таварыш і правядыр — Сталін! Ура!!!

Бясчонае «ўра» перакатываецца ад адной вайскавой часткі да другой, пахваліца на трыбунах. Агрэстыі іграюць «Інтэрнацыянал». Грымюць артылерыйскія салюты.

Пачынаецца ўрачысты марш. Яго адкрывае зводны полк начальніцкага складу рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі. За ім ідуць саўхазы вайсковых акадэміяў.

Жалезнай спайной, з вікторыямі на перавазе, ідуць палкі Пролетарскай стражкоў і вайскаў.

За імі чаканым крокам праходзяць пагранічнікі. Стойкім абаронам савецкіх рубяжоў з трыбуны плошчы сарываюцца прывітанні.

Упэўнена і цвёрда крочаць, стройныя разам былых чырвонагвардзейцаў і партызан. Многім з іх пераваліла ўжо за 40, а іншым паўшэ ўжо шосты дзесятак. Але ніхто з іх не развучыўся трымаць вікторыі. І сёння яны заўважваюць сваёй краіне, роднай Сталіну аб гатоўнасці да абароны Вялікай радзімы.

На плошчу ўступаюць шматлікія калонны Асавіянкі. Праходзяць металісты, чыгуначнікі, будаўнікі... Гэта — ўзброены народ, які ў любы момант здолее адстаяць сваё заваяванне. За дарослым выдатна крочаць атрады піянераў. Многія з іх на грудзях носіць значок юнага варашылаўскага стражкоў.

Пад вялізарным блакітным спягам праходзяць бязсэрпымі парашутысты. Чырвоную плошчу зноў займаюць вой-

НАРОДНЫ КАМІСАР УНУТРАНЫХ СПРАў САЮЗА ССР ТАВ. ЕЖОВ—МУЖНЫМ ПАГРАНІЧНІКАМ

МЕНСК. ТАВ. ЛЕПЛЕУСКАМУ

ДЛЯ ПЕРЕДАЧЫ НА ЗАСТАВУ ІМЯ ТАВ. ЕЖОВА—НАЧАЛЬНІКУ ЗАСТАВЫ, ЛЕЙТ-НАНТУ ТАВ. КРУГЛІКУ Н. Я.

Віншую чырвонаармейцаў і каманды а-палітычны склад уверанай вам заставы з XIX гадавіны дзяржавы пролетарыята.

Цвёрда ўпэўнен, што і надалей на шы мужныя савецкія пагранічнікі, моцным лаццугом асід і сакратаў апасасушы кожную пядзю савецкай зямлі, будуць неазабана і зорка ахоўваць дзем і почку граніцы нашай слаўнай сацыялістычнай радзімы. Ждаю далейшых поспехаў у бяздэрасці заставы.

Няхай жыве наша партыя і патхніць яе перамогу таварыш Сталін! Брацкае прывітанне!

Народны камісар унутраных спраў Саюза ССР ЕЖОВ.

ПРЫВІТАННЕ НОВАМУ АТРАДУ КАМАНДЗІРАУ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ

Начальнік камісар АБВШ камбрыг
Е. С. АЛЕХІН.Начальнік палітдэста АБВШ палкавы камісар
А. І. ДЕМІХІН.

Камбрыг АЛЕХІН Е. С.

НОВЫ АТРАД ЛЕЙТЭНАНТАЎ

Аб'яднаная Беларуска-Савецкая вайсковая школа імя Калініна выпускае новы атрад маладых камандзіраў, атрымаўшых ганаровае званне лейтэнантаў рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі.

Увесь калектыв камандзіраў, палітработнікаў і выкладчыкаў АБВШ аддаў увесь свой вопыт, усе свае ведаў на падрыхтоўку курсантаў высокакваліфікаваных вайсковых спецыялістаў, якія дакажана ведаюць вайсковую тэхніку, зброю, выхоўваюць з чырвонаармейцаў людзей, блізка знаючых з праблемамі партыі Леніна—Сталіна, людзей смелых, рашучых, якія не баюцца цяжкай і небяспечнай, а зусім мінутой павесткі чырвонаармейцаў у бой на абарону нашай вялікай сацыялістычнай радзімы.

Гэта напружаная работа не прапала дарэмна. Яна дала добрыя вынікі.

Кваліфікацыя новага атрада лейтэнантаў Чырвонай Арміі адпавядае высокім патрабаванням, якія ў сучасны момант прадаўжаюцца камандзіраў Чырвонай Арміі нашымі любімымі Сталіным, нашай партыяй і ўрадам. Аб гэтым сведчаць добрыя водгукі камандзіраў часцей, дзе курсанты былі на стажыроўцы. У гэтых частках курсанты паказалі, што атрымалі ім і школе ведаў і навыкі яны зольны правільна скарыстаць на практыцы, кіруючы падпарадкаванымі чырвонаармейцамі. Варта ў сувязі з гэтым, успомніць пахвалу, атрыманую курсантамі АБВШ тав. Шапарнікам ад маршала Савецкага Саюза т. Тухачэўскага за выключна ўважанае кіраванне падпарадкаванымі на тактычных вучэннях.

Школа выхавала з рабочай і калгаснай моладзі не толькі вядучых камандзіраў—байцоў, але і высокакваліфікаваных і ўсёбакова адукаваных людзей. Гэта былі больш варты адначасна, што пераважна большасць людзей прышла ў школу з зусім пазнаёнай падрыхтоўцы. Тав. Прыходкін—шахцёр, ён шахцёр—прышоў у школу, маючы толькі пісьмовы асветы. Цяпер скончыў школу з добрымі адзнакамі. Можна назваць тав. Захаравіча, Васюліна, Макараўна і многіх іншых таварышоў, якія за час праходжання ў школе паказалі выключна вялікі рост не толькі ў вайскавай і палітычнай падрыхтоўцы, але ў сваім агульнакультурным развіцці.

Пераважна большасць выпускнікоў—гэта рабочыя і калгаснікі Савецкай Бе-

ларусі, сыны працоўнага беларускага народу. Адсталася ў мінулым, забітая і прыгнетая вайна рускага царызма—Беларусь, цяпер, у выніку перамогі левінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, вышла ў калону пераможаных, квітнечных рэспублік Савецкага Саюза, знаходзячыся на рубяжы капіталістычных светам, даручае сваім лепшым сынам гонар стаць у рэдах камандзіраў нашай слаўнай рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі.

У поспехах АБВШ мы многім абавязаны ЦК КП(б)У і асабіста тт. Цікало, Галадзеду і Чарвякову, якія штодзённа пікаваліся нам і дапамагалі ў нашай рабоце.

Ніхто з маладых лейтэнантаў не мае права супакоіцца. Завязства зобавязвае было варожа большасцю. Школа дала курсантам базу для далейшага ўдасканалення. І трэба вучыцца далей. Гэта асабіста варты запамінаць напер у сувязі з ускладняюцца міжнародным становішчам.

Наша краіна па праву ганарыцца сваёй слаўнай Чырвонай Арміяй, ганарыцца яе агульнавасцю вакол вялікага Сталіна, яе выдатнай тэхнічай, яе ўпартаю жаданнем вучыцца далей і далей. Нахай жожым з новых лейтэнантаў усе гэтыя запамінаць словы нашага любімага першага маршала Савецкага Саюза тав. Варашылава, словы, накіраваныя да выпускнікоў вайсковых школ РСЧА:

«Байцы арміі—гэта ўчарашнія і заўтрашнія будучыні сацыялізму ў горадзе і вёсцы, гэта лепшыя сыны нашага народу. Выхаваныя ў вайсковым кіраванні, выхоўваюць, быць начальнікам палітбюро, але не менш вялікім адказнасцю, якая ўскладаецца на ўсіх, каму даверана гэта вялікая дзяржаўная справа. Трэба многа, бесперапынна, ўпарта і з толкам вучыцца, каб дастойна і часна, як вучыць вялікі Сталін, умець выконваць свой доўг, насіць з гонарам званне камандзіра і начальніка РСЧА».

Новы атрад лейтэнантаў—выпускнікоў нашай школы—апраўдае дарэўна нашай партыі, апраўдае вялікія клопаты, якія праводзіла да выхавання і падрыхтоўкі Чырвонай Арміі наш любімы і родны настаўнік і правадчык вялікі Сталін.

ЧЫРВОНЫМ ЛЕЙТЭНАНТАМ, ВЫПУСК-НИКАМ БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ ШКОЛЫ

Менскі гарадскі камітэт КП(б)У гарача вітае вас з паспяховым скончэннем вучобы і атрыманнем высокага звання камандзіраў рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі.

Глыбока ўшунены, што вы прыкладалі ўсе свае сілы і ведаў, каб вясці наперад магутнае магутнасць нашай роднай Чырвонай Арміі і пад кіраваннем нашай партыі і жалежнага наркома абароны

Кліма Варашылава будзеце выхоўваць багатырскіх смелых байцоў, беззастаўна адданых вялікай справе Леніна—Сталіна, гатовых да ахвярнай кропі ў абарону сваядзінныя грамадзяны нашай любімай сацыялістычнай радзімы.

Секратар Менскага гарадскога камітэта партыі
ХАДАСЕВІЧ.

ОСЬКА...

Ярым святлом заліта багата ўпрыгожанае фойе гаспадарыў замі дома Чырвонай Арміі. У фойе выстраіўся новы атрад камандзіраў Чырвонай Арміі, слаўных пітамі паў Аб'яднанай Беларуска-Савецкай вайсковыя школы імя Калініна. Заходзяць старшыня Соўнаркома БССР тав. Галадзед, начальнік палітдэста БВА армейскі камісар другі ранга тав. Булін, камандзіраванне школы 2 ранга тав. Урачыстая і радасная мінуў у гэтым. Урачыстая і радасная мінуў у гэтым. Урачыстая і радасная мінуў у гэтым.

Вось у гэту ўрачыстую мінуў пера маладым лейтэнантам Іосіфам Патрыцічам Інікіным ярка паўстаў і папалы адзін за другім малюныя але прыжытага мінулага... Грав. Змалася асцяжына грав. Не меў на базарнай плошчы запяты, рваныя і ботамі і нават босымі пацярпанымі нагамі. Аліны тут клячэны, другія бойка нагамі. Аліны тут клячэны, другія бойка нагамі. Аліны тут клячэны, другія бойка нагамі.

Вось у гэту ўрачыстую мінуў пера маладым лейтэнантам Іосіфам Патрыцічам Інікіным ярка паўстаў і папалы адзін за другім малюныя але прыжытага мінулага... Грав. Змалася асцяжына грав. Не меў на базарнай плошчы запяты, рваныя і ботамі і нават босымі пацярпанымі нагамі. Аліны тут клячэны, другія бойка нагамі. Аліны тут клячэны, другія бойка нагамі.

спрадвечныя батракі, ратуемыя ад голаду, у 1920 годзе паехалі на Украіну шукаць хлеба. Адналі яны Оську паваліром, вось гэтым двум славянам жабракам. І валі араз і з вёскі ў вёску, па прыхільных мэрзні на базары, басконна цягну іх пагучы аднастайныя песні, а потым, здыўшы чарваную шапку, абыхавалі сабраўшыхся азява і прасі «пакайце на прахарчызанне».

Але Оська сумленна абыхавалі з жабракамі. Усе сабранныя грошы аддае ім і яны, падзяліўшы іх, хаваюць дзесяці ў сваіх рымзанах за пахуэй. За двума асціжымі басамі, колькі ёсць у Оскры сіл, ён перанёс іх галаском паднявае:

«Как в Москве у Калужской заставы
Всем известный там жил Комаров...
Торговал он на конном базаре,
Народ грабил почине воров...»

Два галы Оська возіў славных жабракоў, два галы ён паві і ім аднастайныя пагучыя песні! Але ўспрымаючы надухачылі яны так багата з жабракамі. І ён адважваецца перайсці на «самастойныя хлэб».

Оська ідзе падпласкам да высокага па-стуха. Праз два галы ён становіцца кваліфікаваным пастухом. І яму вёска самастойна даручае пасвіць жывёлу. 12-гадовага пастуха навуцаецца рабіць дзеянне замаславаты пацкі, пласці з лавы комкі і пра-на ўсёснае ў сёбе ўсё горшае—мажорачны дым, самагон і заядага гуляе ў карты.

Але запятыя галава Оскры пераходзіць на звышнымі марамі і малаўчынімі перспек-тывамі. Юны пастух часта нагадвае яе на бальшак чоткім крокам праходзіць калоні чырвонаармейцаў. Яго вабціць вайсковая

ВЫПУСК
ЧЫРВОНЫХ ЛЕЙТЭНАНТАЎ

Аб'яднаная Беларуска-Савецкая вайсковая школа імя М. І. Калініна за гады свайго існавання дала Чырвонай Арміі тысячы выдатных камандзіраў. На справе ў вайсковых частках яны паказалі сваю падрыхтоўку, яны заўважалі пратэарскія ўзды і павесці іх, калі гэта будзе патрэбна, на сакрушальны бой з ворагам. Прыкладам могуць служыць выхаванцы АБВШ, якія зараз прыступілі камандзірамі ў самай школе. Капітан Храбры за выдатную работу ўнагараджан у 1936 годзе ордэнам «Знак пачёта». Таксама сёлетня ўнагараджан ордэнам «Знак пачёта» майстар кулямётнага агню—старшы лейтэнант Чорноў.

8 лістапада, у дзень святкавання XIX гадавіны Вялікай пратэарскай рэвалюцыі, адбыўся новы выпуск маладых камандзіраў, якія атрымалі ганаровае званне лейтэнантаў РСЧА. Школа асабіста ганарыцца гэтым выпускам. За тры гады навучання курсанты атрымалі высокую баявую і палітычную падрыхтоўку. Лепшы курсант-выпускнік Прыходкін—сын шахцёра і сам шахцёр, добраахвотнік Чырвонай Арміі—прышоў у школу ў 1933 годзе з асветай за 4 групы. З першых жа дзён вучобы пры дапамозе камандзіраў, выкладчыкаў, камсамольскай арганізацыі ён пачаў даганіць лепшых курсантаў. Будучы на трэцім курсе, ён вучыўся выключна на «добра».

Волугі маршалаў Савецкага Саюза і камандзіраў БВА аб рабоце курсантаў стажыроў у часе вясельных манёвраў часцей БВА ўдзяляючы бліскучым паказальнікам ўсёбаковага росту курсантаў. Выпускнік Шапарнік—за ўмёнае дзяржаўнае і правільнае камандзіраванне ў баявой абстаноўцы атрымаў пахвалу ад маршала Савецкага Саюза тав. Тухачэўскага.

У вярхоўным карэ выстраіліся выпускнікі ля вестыбіля менскага Дома Чырвонай Арміі. Урачыстая лішняя. Падзеяна каманда «завай». У суправаджэнні камісара кавалерыйскага корпуса тав. Юнга ў вестыбіль уваходзіць старшыня Соўнаркома Беларуска-Савецкай вайсковыя школы паліткіраванне БВА армейскі камісар 2 ранга тав. Булін.

Начальнік і камісар школы, ордэна-нае камбрыг Аляхін аддае распарт тав. Галадзеду. Тав. Аляхін зачытвае загад нар-кома абароны тав. Варашылава аб пры-сваенні выпускнікам ганаровага звання лейтэнантаў РСЧА.

Тав. Галадзед ад імя ЦК КП(б)У і СНР БССР вітае маладых лейтэнантаў з паспяховым скончэннем школы. Тав. Галадзед выказаў упэўненасць, што маладыя камандзіры будучы па-стаханаву праца-ваць у частках Чырвонай Арміі, па-сталін-ску амагацца і абараніць вялікія зава-даны Кастрычніка.

Пасля ўрачыстай часткі адбыўся абед у гонар выпускнікоў. Першым ўзлў слова начальнік-камісар школы тав. Аляхін. Пад доўга неамаўляючыя гарачыя апла-хваленні маладых камандзіраў ён абвяс-тае тост за здароўе любімага і дарагога таварыша Сталіна. Затым выпускнікоў вітаў армейскі камісар 2 ранга тав. Булін.

У адказным слове курсант-выпускнік тав. Корын запэўніў партыю, урад, а такса-ма камандзіраванне школы, што выпускнікі з гонарам апраўдаюць высокую гонар-насць чырвоных лейтэнантаў і будучы сава-даваць слаўныя традыцыі школы імя Калініна.

(БЕЛТА).

ГОНАР БАЦЬКІ

Сёння ў майм жыцці змянялася ка-та—я стоў чырвоным лейтэнантам. Збы-лася мая сына Беларуска-Савецка-Беларусі, а—я ўстаў у рэдах камандзіра на-скаду нашай слаўнай Чырвонай Арміі. Наша радзіма мне дапама-адказнае шчы-рост, пост камандзіра-тыжываліна.

Ці можна было калісьці думаць, што я, сын у мінулым беднага, п'ямага, забітага селяніна з маленькім названым ямамі і вя-лікай сям'ёй у восем душ, мог стаць сё-ня чырвоным афіцэрам? Вядома, не. Не будзе вялікай пратэарскай рэвалюцыі, і рэчны раб. У нашай сям'і 5 братоў, і больш мой павінен быў падзяліць на-дзель зямлі ў 5 дзесяцін сярэд нас, пачы-нах. Выхад відавочны—вечна быць рабам у кулака і памешчыка. Такі быў-бы лёс мой, маіх братоў, маіх бацькоў.

Вялікая пратэарска-рэвалюцыя ад-крыла ўсім нам шырокую дарогу да на-вуцы, да карыснай працы на самага себе, да вольнага, шчаслівага жыцця. Зараз усе мае браты прайшлі школу рабоча-ся-лянскай Чырвонай Арміі, усе яны атрымалі асвету і прыступілі на адказныя пасады на-шага сацыялістычнага будаўніцтва. 60-гадовы сапка таксама стаў ударнікам са-цыялістычных падаў. Ён не думае зараз ці хопіць хлеба да новага ўраджаю, бо

яго заўсёды хлэба, не думае дзе-б дабыць-ямлі для сваіх піці сям'ёй.

Мой бацька ганарыцца сваім сынам. За-маёй вучобай ён заўсёды сачыў і налі і прыжымаў дамоў у адпачыванні, ён кі-раваў, ці хутка я спонту школу. Вось я і скончыў.

Было цяжка асвойваць вайсковую на-вуку, асабіста артылерыю. Спачатку кула-лася не спраўляюся, але аддатны каман-дзір-большыні і выхавальнікі школы дапамагалі мне, і я вельмі добра справіўся з усімі труднасцямі, адуў выпускнікам а-дзямел з адзнакамі на «добра» і «выдатна».

Свайму бацьку я зараз тавару:—той гонар за мяне, бацька, я пастараўся ап-раўдаць на рабоце ў частках Чырвонай Арміі. Школа толькі, што ты, пачале-чыны капіталізмам, застаўся і да сённяшняга дня неспешным. Не страціў-бы ты частку зроку ад цяжкай працы ў мінулым, мы зараз з табой разам вучыліся-б. Пеш-мэнны, ты яшчэ лепш-бы дасядаўся, як пры-гожа наша радзіма, як прыгожа зараз на-ша зямля.

За гэта прыгожае жыццё мы абавязаны нашаму вялікаму Сталіну.

Выпускнік АБВШ лейтэнант
МІЛЬТО М.

Беларускі народны танец «Лявоніха» ў выхаванні жонка пасылаў і курсантаў АБВШ.

форма, і ён жадае стаць камандзірам. Крыж на крыж падпараўнаўся лавымі лямкамі. Оська галасва аддае сталку кароў каманду. Далей лямкі рэха на дэсе, Оська доўга, доўга прысукхоўваецца і потым зноў паў-тарае чутыя ім ад камандзіраў словы.

Хутка ў Оскры ўдзяляцца новы тавары-ш—паласак Вася Аліпашаў. Оська вучыцца іх неспаданамаў майстэрству па-стуха, паказвае ім трэба лямкі, пасвіць жывёлу, каб яна добра пацілава. Ухуш-ля галасва плачу ў дэсе і басконна ад-даюцца прыемнай асолодзе мар.

Аліпашаў Оська падшоў да броневода, які стаў за запасным пуці. Якая броне-поезда дзівяч чырвонаармейцы, якіх ху-дзаварыліся з ім. З усіх гутарак ён мова і назваўся ўспомніў толькі ано-Чырвонай Арміі—гэта кузня, у якой вучыліся будаваць новыя людзі. «Хутчай-бы па-пасці ў гэту кузню»,—рашаву Оська,—і выхавалася пад новым чалавечкам».

Ішлі гады... Краіна Саветаў, залячы-шы шматлікія раны, нанесеныя ёй «тер-рентамі, пакрываўся карусамі новых

заводаў, машына і мужала. Але Оська ўсё яшчэ быў пастухом. Праўда, леватары сям'ёе вёскі Аліпашаў, Карачаўскага раёна, Заходняй вобласці, дзе пасвіў Оська жывёлу і дзе батраччў яго бацька ў ку-лака Уласкіна, пачалі зваць яго Оскі. Але большасць сям'я на-ранейшым зважаліся называлі яго Оська. Як быццам-бы ён і не парос.

У 1923 годзе Оскі Інікі ўступае ў ком-самоль. Але ён усе яшчэ не разлучаецца з патаў пастуха. І толькі ў 1929 годзе, пасляшчыўшы 7 год жывёлу ў правадзі-шчы два галы славных жабракоў, Оскі ўстае на растапан з гэтым рамаском. Ком-самоль накіроўвае яго вучнем на карачаў-скую фабрыку. З гэтых пор у жыцці Оскі Інікіна паступае разні пералом. Ён з пра-насна накідавацца на кніжкі, авалоўвае дыялярным рамаском.

Знаходзячыся на вучобе ў школах буд-вуча гаралдў Ногінска, Яснаслаў і пра-пуччы ўжо кваліфікаваным пачеаром на арэалдўскім сумав-абзаставым камбіна-це, Оскі Інікіна марыў аб вайсковай школе. Гэта мара, якая зарадзілася яшчэ ў дзя-

Лепшыя курсанты-выпускнікі тт. Вашиў, Корын і Санковіч са работай а планшэтам.

ЯК МЫ РАСЛІ

Прайшло тры гады з таго часу, калі мы ўпершыню паступілі ў АБВШ. Прыш-лі ім суды і пачалася кіпучая пла-даторная работа. Арганізаваліся вучобныя групы, разгарнулася сацыялістычная спаборніцтва на лепшыя паказальнікі вуч-бы. Камандзіры, палітработнікі, вы-кладчыкі штодзённа вучылі кожнага з нас, напы запятаны, недахопы і слаба-ці; дапамагалі нам, падбадзёрвалі, заа-вочвалі ў рабоце.

У дробнай быту глыбока пранікла кул-тура: заўсёды чыстыя белы кафнерчы, ахайнасць, акуртанасць асцяжыта вы-гляд.

Чытанне газет атэавілася жыццёвай неабходнасцю кожнага курсанта. Усюды—на выхадах у поле, на паходах, у пе-рарывах паміж заняткамі навідваліся на газетны. Прагна чыталі навіны. Жылі бурным жыццём краіны. А ў класе, на занятках ў полі, на палігоне ішла ўпа-ртая вучоба.

Партыйныя і камсамольскія арганіза-цыі з'яўляліся сілай, якая згуртвала, дапамагла, патхіяла калектыв на вы-кананне задач, пастаўленых камандзі-рам. Будучы лейтэнант выхоўваўся ў ду-ху камуністычнага калектывізма, у духу беззастаўнага адданасці вялікай справе

Леніна—Сталіна.

І вось мы лейтэнанты. Мы ўступаем на шлях самастойнай работы. Тое, што мы атрымалі ў школе—толькі аснова для наапаўнення яшчэ больш глыбокіх ве-даў і практычных навыкаў.

Мы будзем працаваць з байцамі, вы-хоўваць іх, вучыць, каб кожны чырвона-армеец з гонарам апраўдаў вялікае да-вер'е нашай шчасливай радзімы, нашага любімага і роднага Сталіна.

Выпускнік АБВШ
лейтэнант Чырвонай Арміі І. КОБРЫН.

ПАСЛЯ РАБОТЫ

Скончав рабочы дзень. Падручнікі па-матэматыкі, фізікі і хіміі акуртані пла-дзены разам з гонам Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна. Са стральбіца вяртаю-ца на атрасі, ідуць байцы з падаў тактыч-ных вучэнняў, наводчыкі—працэароў і выязваюць часткі гармат і кулямётаў.

На левінскіх палігонах, утульных і прыгожых ўрачын, зараз чытаюць газеты, прыгожы ў шахматы, маюць, пішучы. На-асцяне клуба пачынае ўжо рэпетыцыю са-малейнай драматычнай тэатр. Члены му-зычнага гуртка наспу інструменты ў клуб і жыва абмяркоўваюць праграму чар-говага выступлення. Ша-маладоў зноўка гучыць смех на спартыўнай пляцоўцы. А ў бату, пад густой хваёй, з грутай кур-сантаў цёпла, па-таварыску гутарыць камі-сар школы, такі блізкі, з кім кожны жа-дае пагаварыцца, да якога нават ідуць чытаць свае першыя вершы пачынаючы паэты школы.

І хвалютае пагучыць радасць за шчасце быць часткай гэтага пуцонага калектыва людзей упімаюцца з самай глыбіні.

Тады нараджаецца песня. Не вынадо-ва і спевы і музыка можа ўвайшлі ў жыццё, работу і адпачынак курсанта. Як голае адзінае, моцна згуртаванага калектыва, узнімаецца песня над лагерным лесам, агорнутым яркай нішней веча. Гэта-ж песня ўзнімаецца і на паходзе, на пры-вале. Мастацтва пець, іграць, пляскаць, на-рожданае абставінам калектывнай працы, уакарнаваецца ў гуртках пад кіраван-ням высокакваліфікаваных кіраўнікоў.

У кожным з падазлаў ёсць свой музыч-ны гурток, харавы, драматычны.

Пры школьным клубе працуе драматыч-ны тэатр, тэатр оперы, шумавы аркестр, струнны аркестр, жаночы вакальны ансамбль, цымбалны ансамбль.

Лепшыя сілы тэатраў сталіны прыхо-дзяць у школу, каб дапамагчы адулаць мастацтвам слова і музыкі. Рэжысер БДТ І. т. Рахленда, заслужаны артыст рэспублікі т. Валадзімірскі, артыстка Ражынява прыко-дзілі, дапамагалі, паказвалі.

Такія пастаўкі, як «Недарасель», «Ка-нед дружба» былі пастаўлены артыстамі БДТ-І на спяне клуба. Рэпетыцыі «Вар-мэн», «Вязь Ігар» праводзіў тут-жа тэатр оперы і балета.

У гэты год дамо магчымасть з поспехам справіцца з такой задачай, як пастаўка сіламі курсантаў і жонка камандзіраў опе-ры «Запарожжэ за Дунаем». Зараз оперны тэатр школы рыхтуе «Наташку Палтаўну». Драматычны тэатр рыхтуе «Дуодны спіла».

З курсантаў растуць таленавітыя вы-наўны, такія як Стальмашонак, Мухін, Гофе, Івашкін і інш. растуць майстры чырвонаармейскай мастацкай самадзейна-сці. І часта разам з пытаннем выростан-ня стажантстваў баявой тэхнікі, спліяраў і спартсменаў на столах партыйнай і ком-самольскай арганізацыі стаць і пытанне мастацкага выхавання курсантаў.

Т. ГАЛІНКЕВІЧ.

пінства, не пакідае яго і на Далёкім Усходзе, куды Оскі ў ліку 200 комса-мольцаў паслалі будаваць новы горад Комсамольск.

У 1933 годзе збылося тое, аб чым так доўга марыў пастух Оська: Оскі Інікіна накіравалі на вучобе ў Беларуска-Савецкую аб'яднаную вайсковую школу імя Калініна. На медыцынскай камісіі яго доўга не адпусці-лі ўрачы. Яны малалі яго пацілкі, мэралі рост, раіліся і прыходзілі да заключэння, што пасля Інікіна ў школу неўда. Для таго, каб быць годным, у Оскіна не хапала доўг сацыметраў росту да нормы.

Нарэшце, пасля доўгіх спрэчак, камісія рашыла паслаць Інікіна ў школу. Ад ра-дасці Оскі не ведаў што рабіць, ён моцна папскаў руку ваенному і лезд не распа-лаваў урачы. Прыехаўшы ў АБВШ, Інікіна адуў, што ён сам адстаючы сярал курс-антаў. І не дзіва. З трыма групамі асветы яго вельмі пажыў было спаборніцтва з курсантамі, якія скончылі сямігодкі. Два галы ў школе Інікі быў у ліку адстаючых. Адночы перад камандзіраваннем школы па-стала пытанне аб адкіданні яго са шко-лы. Але гэта не здарылася толькі таму, што помпаліт школы, палкавы камісар тав. Демкін узлў пад асабісты нагляд курсанта Інікіна.

Не здарылася гэта і яшчэ па адной пры-чыне. Дружба, сапраўдная камсамольская дружба з блыным сваім падпласкам Васей Анціпавым, які зараз навуцаецца на трэцім курсе левінградскага інстытута інжынераў грамадзянскага флота, дапамагла Інікіну, разабрацца ў многіх складаных пытаннях і ўвесь час улівала ў яго новы струмень упэўненасці і настойлівасці да вучобы.

«Ося, наша дружба,—піша Вася Анціпаў,—моцна спя

